

UZASADNIENIE

Powód P. P. wniósł o zasądzenie od G. N. kwoty 50.000 USD wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości 5% od dnia 7 marca 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty od pełnomocnictwa.

(pozew k. 4-6)

W toku rozprawy w dniu 23 czerwca 2021 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

(protokół k. 58 nagranie 00:02:34-00:04:34)

W toku postępowania powódka składała faktury za usługi prawne, wnosząc o zasądzenie wskazanych tam kwot od pozwanej tytułem zwrotu kosztów postępowania. Powódka złożyła faktury na kwoty brutto: 8.856 zł z 1.04.2020 r., 4.428 zł z 24.08.2020 r., 811,80 zł z 23.06.2021 r., 811,80 zł z 10.09.2021 r., 811,80 zł z 10.12.2021 r. Powód wniósł także o zwrot kosztów postępowania o doręczenie przez komornika w wysokości 78,13 zł.

(postanowienie k. 28, faktury k. 30-31, 53, 64, 70)

Sąd Okręgowy ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 7 marca 2018 r. P. P. i G. N. zawarli umowę pożyczki, zgodnie z którą powód pożyczył pozwanej kwotę 50.000 USD, a pozwana zobowiązała się do zwrotu w/w kwoty w terminie 6 tygodni od dnia zawarcia umowy pożyczki wraz z odsetkami w wysokości 5% liczonymi od dnia zawarcia umowy.

(oświadczenie k. 10)

Pozwana nie zwróciła pożyczonej od powoda kwoty w umówionym terminie. Po upływie określonego w umowie pożyczki terminu powód kontaktował się z pozwaną celem ustalenia zwrotu pożyczonych pieniędzy. Mimo zapewnień pozwana w dalszym ciągu nie zwracała powodowi pożyczonej od niego kwoty.

(bezsporne)

W dniu 29 października 2019 r. powód skierował do pozwanej pisemne wezwanie do zapłaty. Pozwana w dniu 29 października 2019 r. pisemnie oświadczyła, że dokona zwrotu pieniędzy w terminie do 18 dni roboczych od dnia wezwania do zapłaty.

(wezwanie z oświadczeniem k. 11-12)

Mimo złożenia w/w oświadczenie pozwana nie zwróciła powodowi pożyczonych od niego pieniędzy w wskazanym terminie.

(bezsporne)

W dniu 31 maja 2021 r. pozwana przekazała powodowi kwotę 20.000 zł tytułem niepełnego zwrotu kosztów sądowych.

(pismo k. 57)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów złożonych do akt niniejszej sprawy, uznając że dowody te tworzą spójną i logiczną całość. Dokumentów nie powołanych w stanie faktycznym Sąd nie wziął pod uwagę, uznając je za nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze fakt, że strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników oprócz wyżej wymienionych dowodów, innych wniosków dowodowych nie zgłaszały oraz uwzględniając rządzącą procesem cywilnym zasadę kontrydiktoryjności postępowania i nie znajdując podstaw do przeprowadzenia dowodów z urzędu, Sąd rozpoznał niniejszą sprawę biorąc pod uwagę stan faktyczny ustalony na podstawie wyżej wskazanych dowodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własności biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Stosownie zaś do art. 720 § 2 k.c. umowa pożyczki, której wartość przekracza tysiąc złotych, wymaga zachowania formy dokumentowej. Należy podkreślić, że jest to forma zastrzeżona jedynie dla celów dowodowych (ad probationem), ustawa nie zabrania zawarcia tej umowy w formie ustnej.

Powód P. P. wykazał zawarcie z pozwaną G. N. umowy pożyczki na kwotę 50.000 USD, przedkładając sporządzone w formie pisemnej oświadczenie pozwanej z dnia 7 marca 2018 r. Treść dokumentu dowodzi treści stosunku prawnego łączącego strony, wskazuje na przedmiot i wartość pożyczki, jej oprocentowanie oraz termin zwrotu.

Uznanie roszczenia może być dokonane w trzech różnych formach to jest jako: uznanie właściwe, ugoda i uznanie niewłaściwe. Uznanie właściwe stanowi nie uregulowaną odrębnie umowę ustalającą co do zasady i zakresu istnienie jakiegoś stosunku prawnego. Do umowy tej stosuje się ogólne przepisy kodeksu cywilnego o umowach. Z kolei ugoda jest także umową, uregulowaną w przepisach art. 917-918 k.c., ale różni się od pierwszej tym, że samo istnienie stosunku prawnego nie jest między stronami przedmiotem sporu, a jedynie panuje niepewność, co do roszczeń wynikających z tego stosunku albo co do sposobu lub zakresu ich wykonania i aby ją usunąć strony dochodzą do ugodowego porozumienia czyniąc wzajemne ustępstwa. Natomiast trzecią formą jest tzw. uznanie niewłaściwe, które można określić najbardziej ogólnie i nieprecyzyjnie jako przyznanie przez dłużnika wobec wierzyciela istnienia długu. Uznanie niewłaściwe jest jedynie oświadczeniem wiedzy, które nie jest czynnością prawną sensu stricte (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 19 września 2019 roku, I AGa 85/19, LEX nr 2770869). Na gruncie niniejszej sprawy powód przedstawił złożone przez pozwaną w dniu 29 października 2019 r., na wezwaniu do zapłaty w/w kwoty, oświadczenie, że zwróci ona pieniądze w terminie 18 dni roboczych. W ocenie Sądu takie zachowanie pozwanej należało zakwalifikować jako uznanie niewłaściwe, albowiem rodziło u strony powodowej przekonanie, że roszczenia, w tym także odsetkowe, zostaną spełnione.

Ostatecznie Sąd pragnie zwrócić uwagę, że w toku niniejszego postępowania pozwana zajęła postawę bierną i nie przedstawiła żadnych zarzutów, a także nie wniosła o przeprowadzenie jakichkolwiek dowodów. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach stosownie do unormowania z art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał powództwo za zasadne w całości.

Powód dochodził także obok wskazanej należności głównej odsetek umownych w wysokości 5% od dnia 7 marca 2018 r. Zgodnie z art. 359 § 1 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Z treści umowy pożyczki wynika, że była ona oprocentowana, a stopa procentowa wynosiła 5%. Powód może zatem dochodzić obok należności głównej także odsetek kapitałowych, czyli oprocentowania pożyczki, które to odsetki stanowią wynagrodzenie przypadające pożyczkodawcy z tytułu przekazania przez niego środków na rzecz pożyczkobiorcy. Jak wynika z akt sprawy termin zwrotu pożyczki został przekroczony, wobec czego roszczenie powoda stało się wymagalne, zaś pozwana popadła w stan opóźnienia. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego,

wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od żądania głównego odsetki umowne w wysokości 5% od dnia 19 kwietnia 2018 r. tj. od dnia następnego po upływie wskazanego 6-tygodniowego terminu na spłacenie przez pozwaną pożyczki zaciągniętej u powoda w dniu 7 marca 2018 r. Roszczenie o zasądzenie wcześniejszych odsetek, jako nieuzasadnione, zostało oddalone.

O kosztach sądowych Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c. Wedle przepisu art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaliczyć kwotę w wysokości 21.495,13 zł, na którą składają się: opłata od pozwu – 2.950 zł, opłata uzupełniająca od pozwu – 7.950 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 10.800 zł, opłata od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty postępowania o doręczenie przez komornika – 78,13 zł. W toku postępowania pozwana przekazała powodowi kwotę 20.000 zł tytułem niepełnego zwrotu kosztów postępowania (k. 57). Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.495,13 zł (21.495,13 – 20.000 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu. W ocenie Sądu, mając na uwadze w/w przepisy, przedstawione przez powoda faktury za usługi prawne przekraczają stawki opłat określone w odrębnych przepisach, dlatego też w pozostałej części kwota dochodzonych kosztów zwrotu procesu została oddalona jako nieuzasadniona.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem za pośrednictwem PI.